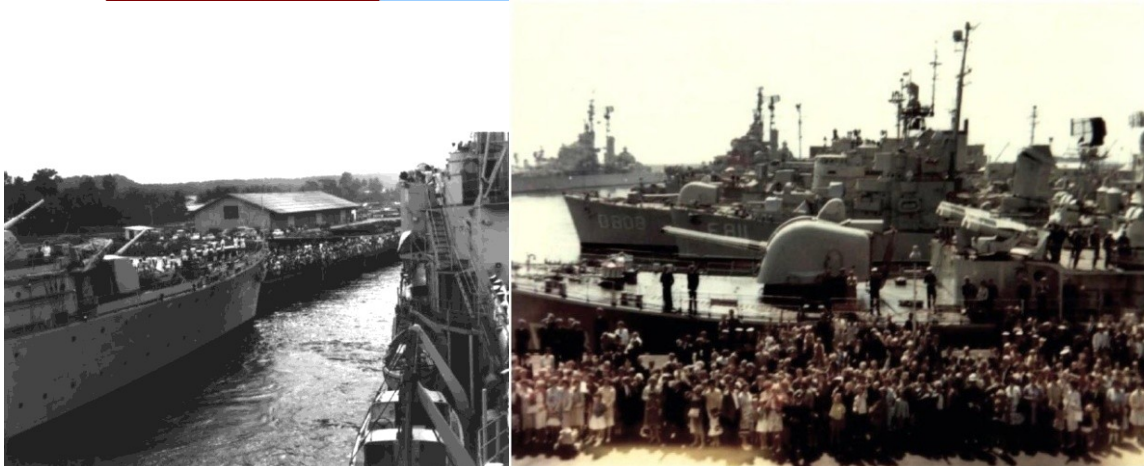
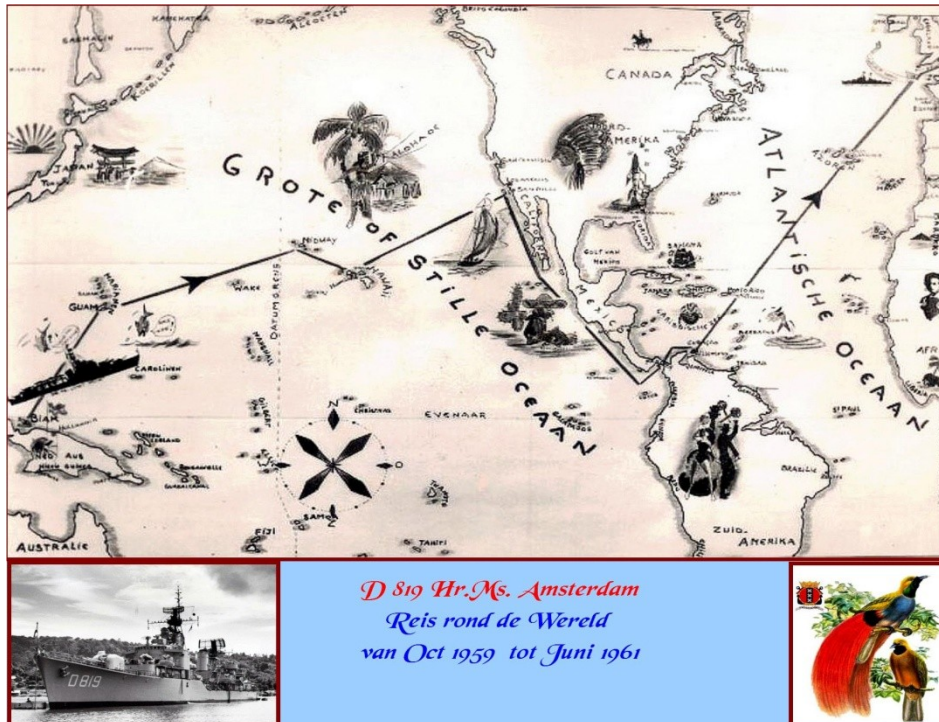

Een dag om nooit te vergeten

Op 10-06-2011 is het precies 50 jaar geleden dat we met Hr Ms Onderzeebootjager Amsterdam D 819 uit Nederlands Nieuw Guinea terugkeerden in Nederland en wel in onze thuishaven Den Helder. Deze dag mogen wij nooit vergeten.

Een kort citaat uit het reisverslag van Frans Berbers:

Popelend staan familieleden reikhalzend uit te kijken naar de beide schepen, die in de zwaaihoek “standby” houden, terwijl de Matrozenkapel het “Wilhelmus” speelt. Vrouwen, verloofdes, familieleden, kennissen, soms met hele bussen tegelijk, enkele getooid met feestmutsen, toeters en bloemen... Het verkeer zal potvast tot ver achter de Moormanbrug. Zaterdagmorgen al behoorlijk vroeg lagen de schepen blazend en uitpuffend op de rede. Dit mocht ook wel door de grote afstand die was overbrugd: bijna tweemaal de wereld rond. Zelf heb ik nog een wereldkaart waar ik dit allemaal keurig heb bijgehouden en ingevuld. De bemanningen werden welkom geheten door de Commandant der Zeemacht in Nederland. Op de Piet Hein was een spandoek opgehangen met een toepasselijke spreuk: “in de oos niks loos as je maar rijs lus”. Ook werd aan de Hr Ms Amsterdam de schietprijs uitgereikt, en dat was een grote verrassing. Nog enkele uren en de hereniging met het thuisfront was een feit: De reis zat er op. Een bekend gezegde; “Zoals het klokje thuis tikt, tikt het nergens”.

Team: Doormekaar Voormekaar